

Brussel 01 december 2013

Morsum Magnificat®

zet juridische strijd tegen pseudo journalistenrechtbank, "Raad voor de Journalistiek", verder.

RvdJ is niet onafhankelijk en is niet bij wet ingesteld

DE RAAD VOOR DE JOURNALISTIEK ACHT ZICH
EEN RECHTSPREKEND ORGAAN

Op 24 december 2013 gaat de zaak ten gronde tegen Filip Voets en consorten verder.

Na het arrest van 5 november 2013 door het Hof van Beroep te Brussel geveld, moet de Raad voor de Journalistiek haar beslissing, na de klacht van Rita Wuyts van 26 augustus 2008 tegen Erik Verbeeck, op straffe van een dwangsom van honderd euro per dag, aan het dossier toevoegen. De RvdJ, die voorheen weigerde haar "Beslissing" bekend te maken, volgde het Arrest van het Hof van beroep en voegde haar verdicht bij het dossier.

Opperrechter Filip Voets wil over alle journalisten "Beslissen".

De beroepsjournalisten hebben zich in hun vereniging -de VVJ- een deontologische code aangemeten. Die code werd vooral na de moord op André Cools -18 juli 1991- in het leven geroepen. Het is de politiek en justitie die de pen van de journalisten vast wil houden, en zo geschiedde. Dat de beroepsjournalisten, die behalve hun titel nog een aantal extra legale voordelen genieten, een deontologische code willen opstellen, tot daar toe, maar die groep van vierduizend vijfhonderd

journalisten, hebben ook een Raad voor de Journalistiek opgericht die van de overheid -dus de politiek-, jaarlijks 285.000 euro subsidie opstrijkt, dus alleen al op dat vlak niet onafhankelijk, ergo, gecompromitteerd is. Daarbuiten is de RvdJ niet bij wet ingesteld en ook de mediabonzen beslissen wat hun journalisten mogen schrijven.

Politieke pen.

Filip Voets, gewezen Brt journalist en logebroeder, is de Ombudsman van de RvdJ en wil over de pennenvruchten van alle journalisten "Beslissen", maar Morsum Magnificat is

meer p. 2 ►

Morsum Magnificat® Professioneel

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen, zowel online als in geprinte versie, verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod komen. We bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabonnementen ²
Online -PDF- : 80 euro
Online sociaal -PDF- : 50 euro
Losse nummers in kleur : 10 euro

² BTW inclus.
Verantwoordelijke uitgever
hoofdredacteur :
Erik Verbeeck
Postadres :
Postbus 57 3620 Lanaken.

van p. 1 geen lid van de VJV en de hoofdredacteur is ook geen beroepsjournalist en zou dat ook niet willen. Erik Verbeeck voert daarom een strijd tegen die RvdJ omdat hij niet wil beoordeeld worden door een journalistieke organisatie die financieel van de politiek en grote mediabonzen afhankelijk is. De journalisten worden grotendeels door de politiek betaald en hanteren de politieke pen van hun broodheren.

Journalistiek werk correct uitgevoerd.

Het koppel uit Bekkevoort dat aan de basis ligt van dit juridisch gevecht, heeft zich schuldig gemaakt aan laster, eerroof, belaging, valse beschuldigingen en stalking van Hiskea Linnemans. Erik Verbeeck probeerde dat aan het eigenwijze koppel duidelijk te maken en alleen al die goede raad was voldoende om zich de woede van Wuyts en Bruynseels -een ambtenaar die zijn e-mailadres van het RIZIV misbruikte-, op de hals te halen. Omdat ze van Morsum Magnificat geen gelijk kregen, startten Wuyts en Bruynseels daarop een internetlastercampagne die vandaag nog steeds voortduurt. Alleen al op een Nederlands forum voor gestoorden, werden er, onder de zoveelste valse naam, al negentig pagina's A4 laster over Erik Verbeeck gepubliceerd. Toen Morsum Magnificat de vermeende oplichterij van Hiskea Linnemans t.o.v. Wuyts natrok, bleek daar niets van aan. Tijdens haar onderzoek liet Morsum Magnificat aan het koppel weten dat niet Linnemans maar zijzelf in de fout gingen. Vanaf toen werd niet meer Hiskea, maar Erik Verbeeck de obsessie van

Wuyts en Bruynseels. Voor al die acties en lastercampagnes van Wuyts en Bruynseels sloot Filip Voets de ogen. Ergo,

Er werd door Wuyts en Bruynseels een kort geding tegen Erik Verbeeck en MORSE-Press Vof opgestart, plus een klacht met burgerlijke partijstelling en een identieke klacht bij de Raad voor de Journalistiek -RvdJ-.

verstrekke aan partij Wuyts informatie over slachtofferhulp, terwijl het eigenlijk Erik Verbeeck was die het slachtoffer was.

Processen.

Omdat Morsum Magnificat het had aangedurfd om de "Heilige Rita" tegen te spreken, ergo, daarover te publiceren, werden minstens twintig klachten bij diverse politiediensten ingediend. Er werd door Wuyts en Bruynseels een kort geding tegen Erik Verbeeck en MORSE-Press Vof opgestart, plus een klacht met burgerlijke partijstelling en een identieke klacht bij de Raad voor de Journalistiek -RvdJ-. De RvdJ likkebaardde om Erik Verbeeck, naar voorbeeld van de zaak tegen het OCMW van Begijnendijk, weer aan de schandpaal te kunnen nagelen. Ondertussen liepen er vier rechtszaken tegen Morsum Magnificat, de uitgever en de journalist. Na afloop van de rechtsgang draaide alles op een sissers uit en klagers Wuyts en Bruynseels draaiden op voor kosten. Morsum Magnificat had haar job naar behoren en correct uitgevoerd en zo hadden de Rechters dat ook begrepen.

Herhaling.

In de eerdere zaak bij de RvdJ van het OCMW Begijnendijk, waar Erik Verbeeck de malfunctie van de OCMW voorzitter

aan de kaak stelde en, alhoewel geen lid, toch de deontologische code van de RvdJ had gerespecteerd, nagelde

Filip Voets Erik Verbeeck toch aan de schandpaal. In de zaak Wuyts / Bruynseels werd de bevoegdheid en de partijdigheid van Filip Voets opnieuw aan de kaak gesteld, Voets viel in herhaling. Daarop stapten MORSE-Press, Morsum Magnificat en Erik

Verbeeck in juli 2009 naar de kort geding rechter. De Rechter oordeelde inderdaad dat de RvdJ wellicht niet onafhankelijk is en dat deze niet zomaar met een "Beslissing" een journalist, die niet tot hun vereniging behoort, kan veroordelen. De RvdJ kreeg door de kort gedingrechter verbod opgelegd om haar "Beslissing" over de klacht van Wuyts publiek te maken maar de Rechter oordeelde eveneens dat MORSE-Press Vof de zaak ten gronde diende op te nemen, wat ook gebeurde.

Niet bevoegd.

De RvdJ kreeg aldus van de Rechter in kort geding het verbod om haar "Beslissing" publiek te maken, maar de journalist Erik Verbeeck wilde in het kader van de procedure ten gronde wel weten of de RvdJ zich bevoegd had geacht om in casu te oordelen en vroeg het verdict in de zaak Wuyts aan de RvdJ op maar zij weigerde haar "Beslissing" aan Erik Verbeeck bekend te maken. Daarop stapte MORSE-Press Vof opnieuw naar de rechter die op 5 november 2013 een Arrest velde dat de RvdJ verplichtte haar beslissing aan het dossier toe te voegen. Immers er zijn alleen al

binnen de RvdJ achttien personen die kennis hebben van de beslissing. De zaak ten gronde gaat erover dat de Raad voor de Journalistiek niet bij wet is ingesteld, niet onafhankelijk is, zich opstelt als een rechtbank en zich, zoals hier werd bewezen, boven de wet stelt.

Geldt de scheiding der machten ook aan de tapkast?

Dat de CD&V niet vies is om bij de justitie haar oor te luisteren te leggen -en erger- is door de zaak Fortis overbekend geworden. Dat de parketten een politieke kleur hebben, is ook een publiek geheim. Zo was de Leuvense Procureur Ivo Carmen een regelmatige klant in het café van Dirk Claes, de CD&V burgemeester van Rotselaar en senator. Dirk Claes heeft een opleiding van maatschappelijk assistent maar dat belet hem niet om zich schuldig te maken aan passieve corruptie en het met de voeten treden van de scheiding der machten door in zijn café met de Procureur over dossiers te praten. In diens reactie aan de Hoge Raad voor de Justitie ontkende de Procureur dat maar de inhoud van de brief die Claes op 25 maart 2005 aan Carmen schreef, spreekt boekdelen.

Parket Leuven sloot de ogen voor laster, eerroof en broodroof.

Niettegenstaande Dirk Claes er voldoende van op de hoogte was dat Erik Verbeeck een journalistieke functie heeft, schreef Claes naar zijn goede vriend de Procureur Ivo Carmen in

dat verband een brief. Toen Morsum Magnificat de affaire van de illegaal verdwenen radioactieve bliksemafleider van de school in Rotselaar Heikant ter sprake bracht voelde Dirk Claes de bui al aankomen en stuurde vanuit zijn politieke functie en portvrijdom, een brief naar alle burgemeesters in Vlaanderen, dat waren de potentiële klanten van VeBo Electroadvies bvba. De brief betekende het einde van het bedrijf. Het Parket van Leuven sloot echter de ogen voor de laster en eerroof en plaatste goede vriend Dirk Claes uit de wind.

Ook Lieten koopt verenigingen om.

De beroepsjournalisten genieten buiten een beschermde titel ook een aantal extra legale voordelen, onder meer gratis gebruik van de trein. Niet beroepsjournalisten worden gedoogd en hebben zich her en der verenigd in lokale clubjes. Met behulp van Ingrid Lieten willen de beroepsjournalisten ook de pen van alle niet beroepsjournalisten vast houden. Ingrid Lieten gaf onder meer een subsidie van negenduizend euro aan een journalistenclubje dat meer weg heeft van een kaarterclubje. In ruil voor de subsidie diende het clubje wel de regels van de RvdJ te onderschrijven, dat is van Lieten niets minder dan passieve corruptie.

Lieten verhinderde Panorama 2 uitzending.

Een journalist die maar al te goed weet hoe pover het gesteld is met de persvrijheid is Wim Van Den Eynde. Na diens Panorama 1 uitzending over de klokkenluiders van HaZoDi werd het de journalist door de Vrt redactie en

hoofdredacteur Luk Rademakers, knap lastig gemaakt. De journalist, overmand door emoties, stuurde aan Luk Rademakers een litanie waarin hij zijn grieven opsomde. Zelfs Ingrid Lieten kwam volgens diverse bronnen tussen : De Panorama 2 uitzending mocht niét doorgaan. Journalist Wim Van Den Eynde, die voor Vera Vrancken en haar toenmalige advocaat Iris Exelmans door het vuur was gegaan, sneuvelde in het HaZoDi dossier. Maandenlang was Wim inactief en in twee persoonlijke gesprekken heeft Wim Van Den Eynde aan deze redactie eveneens zijn nood geklaagd.

Dictatuur van Lieten.

In het kader van het boek De Klokkenluiders van HaZoDi Zwart op Wit werden zowel aan Ingrid Lieten als aan Luk Rademakers twee aangetekende brieven verzonden, noch Luk Rademakers, noch Ingrid Lieten -zie inzet- hebben op die brieven gereageerd. De conclusie is dan ook dat Ingrid Lieten als minister van Media inderdaad de Panorama II uitzending verboden heeft, dit is zonder meer dictatuur. Met dit verhaal is het andermaal duidelijk dat de politiek en de justitie bepalen wat er in de media komt.

Strijd gaat verder.

Morsum Magnificat heeft zich vooral de laatste vijf jaar, quasi permanent moeten verdedigen tegen aanvallen om haar activiteiten aan banden te leggen. Om het blootleggen van corruptie, incompetentie en machtsmisbruik te verhinderen, werden talrijke klachten ingediend. We worden met de regelmaat van een klok bedreigd, niet alleen verbaal, maar ook fysiek. Vooral in Lanaken

wonen zeer agressieve mensen, nogal wiedes als je veel te verbergen hebt zijn pottenkijkers als Morsum Magnificat méér als een vlieg in de soep. Toch zal Morsum Magnificat de moeilijke en eenzame strijd voor de vrijheid van meningsuiting verder blijven zetten.

Heel veel te verbergen.

Velen die op Morsum Magnificat beroep doen, willen ons voor de kar spannen. Vanaf het moment dat men beseft dat wij het "spel" niet meespelen en rechtlijnig zijn, krijgen ook zij die ons inschakelen angst. Té veel mensen hebben té veel te verbergen en Morsum Magnificat heeft steeds de ogen open voor corruptie, incompetentie en machtsmisbruik.

Lekken naar de journalisten.

In de zaak rond het kraken van de TEA1 radiocommunicatie van A.S.T.R.I.D., werd blootgelegd dat journalisten de berichten van de hulpdiensten konden onderscheppen. De Duitser K.C., die nooit gesnapt werd, bouwde een Bearcat scanner om tot een ontvanger van ASTRID. Een inwoner van Wemmel -Paul G-, die goede contacten had met enkele redacties zoals VTM, Het Laatste Nieuws, Jan Verbeke en nog enkele andere, verkocht de ontvangers en de redacties beschikten over alle informatie die via de politieradio in de ether terecht kwam. Maar daarbuiten hebben vele journalisten zeer goede contacten met de hulpdiensten waarbij hand- en spandiensten, zeg maar passieve corruptie, nooit ver weg zijn. Herinner u aan de parachutemoord waarbij Het Laatste Nieuws maar eventjes vierduizend euro betaalde voor één foto. Het Laatste Nieuws koopt regelmatig bronnen.

Voor de K.I.

De zaak van de illegale ASTRID ontvangers werd gelekt door journalist Jacquemain die in ruzie was gekomen met Jan Verbeke Producties en met het verhaal van de illegale ontvangers naar de politie stapte. Brussels Onderzoeksrechter De Coster gelastte de FGP van Asse met een onderzoek en diverse redacties kregen bezoek. Vooral Jan Verbeke Producties werd op de korrel genomen, Jan Verbeke werd zelfs als spilfiguur aanzien. Computers en GSM's werden bij Jan Verbeke Producties in beslag genomen. Op 13 december 2013 worden een 8-tal personen voor de Brusselse K.I. opgeroepen. Wanneer we onder meer Kristof Debecker, voormalig journalist bij Het Laatste Nieuws te Leuven, daarover aanspreken goed wetende dat ook hij bij die affaire betrokken is, worden we op een belachelijke manier afgescheept.

Nog altijd lekken.

Naar aanleiding van het onderzoek van Morsum Magnificat rond een andere manier van lekken van de ASTRID informatie, stuurde de minister van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom een rondschriften naar alle burgemeesters. De brandweer mag voor haar interventies via haar pocsa pagers geen adresgegevens meer doorsturen, of derden, dus ook geen journalisten informeren. Maar de burgemeesters zijn witteboordcriminelen en lappen hun laars aan de instructies. De lokale politiek wordt door de pers die ze met belastinggeld betalen in het zadel gezet en gehouden. Daarom zijn er nog altijd lekken

Erik Verbeeck ©